

Dagboek van een dominee in Jorwert
(Hinne Wagenaar, 25 mei - 31 mei 2020)

In tijden van Corona

Maandag 25 mei 2020

Op Schiermonnikoog vergeet je bijna dat we leven in tijden van Corona. Bij vertrek op Hemelvaartsdag en bij terugkeer op zondag was het even spannend op de boot. Die vormde de spreekwoordelijke flessehals. Maar verder hebben we nauwelijks nog gedacht aan de grote zorgen van de wereld. Het waren vier onbezorgde dagen met veel tijd om te rusten, te lezen, te praten en in de natuur te zijn: veel stilte, bezinning en verbinding om het met de woorden van Nijkleaster te zeggen. Wat we gedaan hebben? Gewandeld in de duinen, bij de Westerplas, op het strand en in het bos. Een paar keer de kick gehad van een koude duik in zee. Intensief gepraat over ons leven en geloven. Genoten van een boek in de zon, een glas wijn en lekker eten. Zeldzame bloemen gevonden met de boswachter van Natuurmonumenten. Ik had nooit eerder gehoord van het Rozenkransje. Een rozenkrans bid ik nooit, maar voor dit rozenkransje ging ik met respect door de knieën om het te kunnen bewonderen. Het plantje staat op de Nederlandse Rode Lijst van planten als zeer zeldzaam en zeer sterk afgenomen.

En mijn kennis van één van mijn favorite vogels is weer toegenomen. Nooit geweten dat de overzwaluw op Schiermonnikoog in de duinen broedt. We hebben de vogels en de nesten gezien. Ik kende de overzwaluw vooral uit mijn geboorteomgeving: het Oudemirdumer Klif. Het land van de boerderij waarop ik ben opgegroeid grensde aan de kliffen. En tenslotte hebben we ook de nachtzwaluw gezien en gehoord. Net als de gierzwaluw is dit formeel geen zwaluw, maar heeft de naam zwaluw wel gekregen vanwege de gelijkenis met zwaluwen. De nachtzwaluw broedt in Nederland op heidevelden, zandverstuivingen en in open dennenbossen, met name op de Veluwe en in Brabant. Er zijn kleinere populaties in Drenthe, Limburg en Overijssel. Ook op enkele plaatsen in de duinen. Wij kregen de informatie dat de nachtzwaluw (misschien zelfs 2 of 3) gespot was in het bos, vlak bij de duinen. Op de kruising van twee paden was er kans om in de schemering deze

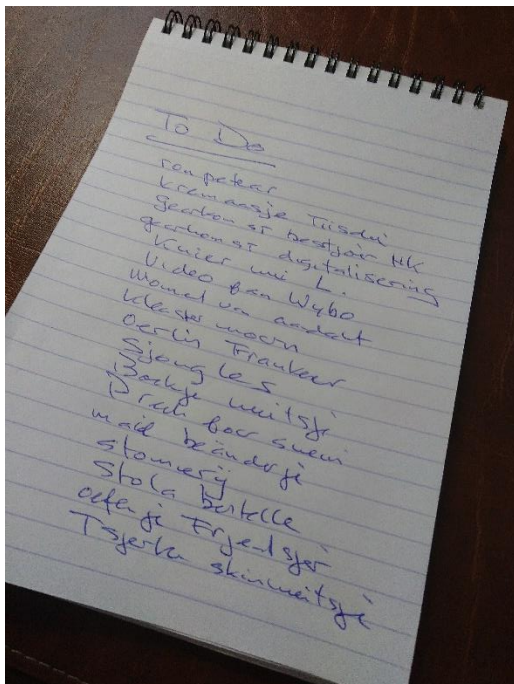
zeldzame vogel te spotten. Op zaterdagavond, rond 10 uur in de avond, stonden we met 8 mensen te wachten op de aangeven plek. Het eerste kwartier hoorden we alleen de harde wind door de bomen waaien. Maar toen hoorden en zagen we twee nachtzwaluwen. De zang was ondanks de harde wind duidelijk te horen. We werden getraceerd op een prachtig concert dat zo lang aanhield dat we uiteindelijk toch maar naar ons huisje terug zijn gegaan. Na de boerenzwaluw, de huiszwaluw, de oeverzwaluw en de gierzwaluw is dit mijn vijfde zwaluw: de nachtzwaluw!

Kijk en luister: <https://hinnewagenaar.frl/2020/05/25/ddj-25-mei-2020/>

Dinsdag 26 mei 2020

Een paar pittige dagen achter de rug. Ik probeer het schiermonnikoog-gevoel vast te houden, maar er is werk aan de winkel. Vandaag begon de dag met een crematieplechtigheid. Vanmiddag een overleg over de voortgaande digitalisering bij Nijkleaster met Gerrit Jan Hoogeland. De eerste versie van de video voor het Nijkleaster Juni Paad kwam tussendoor binnen. Ik heb de nodige feedback gegeven, maar een digitale viering blijft lastig. En verder heel veel stukken om te lezen voor de video-bestuursvergadering van Nijkleaster. Die vergadering hebben we nu net achter de rug: met Alex Riemersma, Jan Henk Hamoen, Henk Kroes, Andries Visser, Wiep Koehoorn, Sietske Visser en Gerko Last. En met de nieuwe secretaris van het Nijkleaster bestuur: Hessel Veldhuis. Een goede vergadering met veel op de agenda. We hopen dat de stukken voor de bestemmingswijziging door de gemeente openbaar worden gemaakt op 1 juni. Eindelijk!

Ook de komende dagen moet er het nodige gebeuren. Ik heb maar weer eens een to-do-lijstje gemaakt!

Woensdag 27 mei 2020

Henk hangt een vleermuizenkast op bij Westerhûs

Vandaag druk in de weer geweest met mijn to-do-lijstje en met het afvinken van een aantal punten. Nu ik het lijstje nakijk, merk ik dat ik één punt ben vergeten dat vandaag had gemoeten: het boekje voor het Nijkleaster Juni Paad met daarin de teksten en routes. Dat moet deze week nog gedrukt worden. Morgen is dat het eerste!

Maar ik kan beter kijken naar wat wel gedaan is. Vanmorgen eerst de bezinningsvraag voor de kleasterochtend op website, facebook en instagram geplaatst. De nieuwsbrieven voor Nijkleaster en Westerwert zijn geschreven, gecorrigeerd en verstuurd. Het meeste overleg voor de dienst van zondag in Franeker is gedaan: met de ouderling van dienst, de organist, de zangeres, de regie van Omrop Fryslân, met de voorganger van Franeker, met de mensen die nog zullen meewerken. En ook de video voor het Nijkleaster Juni Paad is zo goed als klaar. Heerlijk om af te vinken!

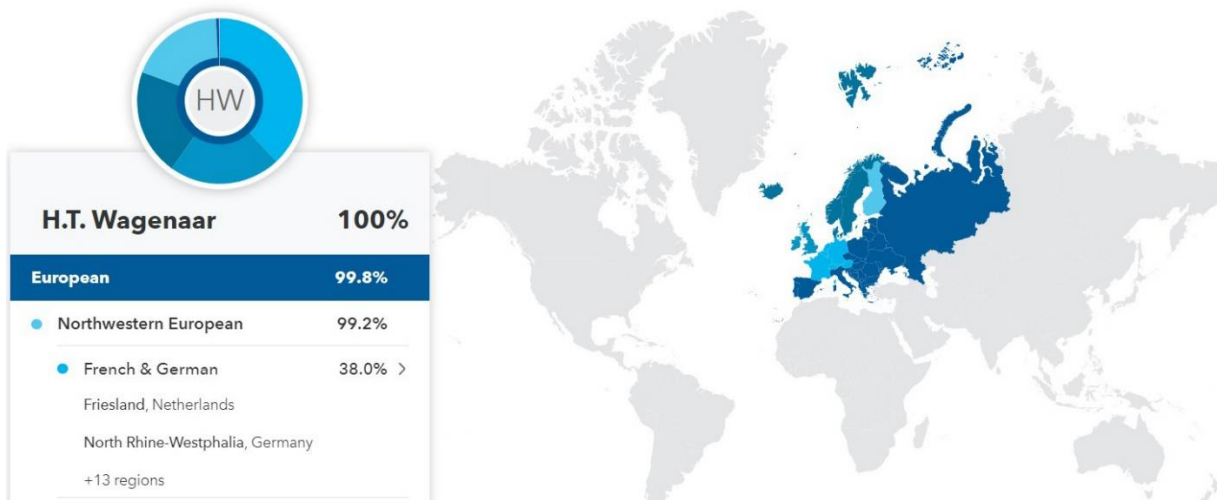
Maar het mooiste vandaag was om samen met Henk Kroes te klussen op Westerhûs. Westerhûs wordt de locatie voor het nieuwe klooster. De boerderij ligt midden in de weilanden tussen de dorpen Jorwert, Bears en Hilaard. De locatie is uniek. In de middeleeuwen stond de boerderij en een klooster hier op de terp. Het klooster is al sinds mensenheugenis verdwenen en de terp is in de 19^e eeuw afgegraven (voor de terpaarde). Alleen de boerderij heeft de tand des tijds doorstaan. En dat ook nog maar net! Henk Kroes is, nadat hij aftrad als voorzitter van Nijkleaster, benoemd tot bouwpastor voor de te restaureren boerderij en de nieuw te bouwen gastenkamers en wooneenheden. Hij heeft met een enorme energie en doorzettingsvermogen zich ingezet om alle procedures rond te krijgen voor

de wijziging van de bestemming en het verkrijgen van de nodige vergunningen. Voor de bestuursvergadering van gisteren had hij een lijst gemaakt van instanties die betrokken zijn geweest bij het proces van de afgelopen jaren. Ongeloflijk. Je moet werkelijk van goede huize komen om een dergelijk proces te kunnen begeleiden. Wat je nodig hebt? Intelligentie, doorzettingsvermogen, incasseringsvermogen, charme, communicatieve veerdigheden, financieel inzicht, vaardigheid tot planning, digitale vaardigheid, inzicht in regelgeving, zakelijk inzicht. En tenslotte heel veel geloof. En Henk heeft dat allemaal!

Vandaag was dat allemaal niet aan de orde. Nadat de ecologische onderzoeken klaar waren en alles was goedgekeurd, bleek dat we nog geen migratiewoningen voor enkele dieren hadden gerealiseerd. Dus moest er een uilenkast komen voor de Goudûle (kerkuil) en 12 vleermuizenkasten voor de diverse soorten vleermuizen. Ik heb Henk geholpen bij het ophangen. Hij kan ook nog goed klussen! Het was vanmiddag een feestje. Zoals het al 8 jaar een feest is om met Henk samen te werken voor Nijkleaster!

Donderdag 28 mei 2020

Op 23 april schreef ik in mijn dagboek dat ik speeksel in een buisje van het bedrijf Y23andMe, een dna onderzoeksbedrijf, had gespuugd. Een onderzoek daarvan moet antwoord bieden op mijn genetische afkomst. Ik schreef:

'Ik ben wel benieuwd naar mijn genetische gegevens. Ik denk altijd dat ik door en door Fries ben. Al mijn voorouders komen uit de Friese boerenwereld. Maar dat weet ik natuurlijk alleen maar van een paar generaties terug. Ja, en dat wij via mijn moeders kant een verbinding hebben met een oud Fries adelijk geslacht (ik kreeg tijdens mijn studie jarenlang een stipendium van het Eritia de Blocq weduwe Frankenaleen). Met dit onderzoek van Y23andMe kunnen ze de sporen tot wel 1000 jaar terug natrekken. Ik vermoed dat ik niet veel genetische diversiteit in me heb. Maar stiekem hoop ik dat er meer door mijn aderen stroomt. Ik zal het over een aantal weken weten.'

Ik heb de uitslag van het onderzoek nu ontvangen en hoef er niet lang op te studeren. Ik ben voor 99.8% (Noordwest)Europees. Daar was ik al bang voor. De geografische verspeiding van mijn voorouders is stereotiep voor iemand uit NW Europa. De voorouders blijken te komen uit NW Europa, Brittannië en Scandinavië. Die regio's waren in de Friese geschiedenis via het water zeer met elkaar verbonden. Michael Pye schreef er een mooi boek over: *Aan de rand van de wereld. Hoe de NOORDZEE ons vormde* (2014).

Toch wel een teleurstelling. Geen roots die teruggaan tot Africa of het Jodendom, Suriname of Venetië. Spijtig. Ze weten me nog wel te vertellen dat de haplogroep van mijn moederskant U5a1a1 is. Het oudste deel daarvan is terug te leiden tot haplogroep L die teruggaat op een vrouw die 180.000 jaar geleden leefde in Oost Africa. De haplogroep van mijn vaders kant (I-Z58) is terug te leiden tot een voorouder die 275.000 jar geleden in Oost Africa leefde. Bijzondere informatie, maar dit gaat waarschijnlijk voor ons allemaal op.

Ik ben weer teruggeworpen op mijzelf. Een witte, Noordwest-Europese, hetro-man met vooral Friese voorouders. Tsja, ik moet het ermee doen. Misschien moeten onze geadopteerde kinderen, Leon en Jonas, maar eens zo'n test doen.

Vrijdag 29 mei 2020

Vanmorgen naar de Martinikerk in Franeker geweest om te oefenen met de organist en zangeres voor aanstaande zondag, Pinksterzondag. Met Jochum Schuurman en Tetsje van der Kooi is het fijn werken. Vakmensen die eenvoud, professionaliteit en enthousiasme weten te combineren. Geweldig! We hebben enkele liederen geoefend waaronder de bij Nijkleaster heel bekende liederen 'Iepenje my' en 'Veni sancte Spiritus'.

Douwe Elias, Martinikerk Franeker (olie/paneel 2008)

Het was ook mooi om Jochum en Tetsje samen de liederen te zien oefenen voor het concert zondag na de dienst. Want na de ochtenddienst zal de uitzending, ook live, worden voortgezet met een concert door hen samen. De opbrengst van het concert is bestemd voor alle musici die mee hebben gewerkt aan de Omrop Fryslân-diensten in Franeker. Lang niet iedereen is zich bewust van het feit hoe zwaar juist musici, en vooral zangers, het hebben in deze tijden van Corona. Zij krijgen op deze manier de financiële vergoeding waar ze méér dan recht op hebben. Wanneer we onze waardering voor de muziek tijdens de diensten willen tonen, dan maken we een gift over op **NL06 RBRB 0931 0828 46** ten name van Stichting Orgel Franeker onder vermelding van 'Concert 31 mei 2020'.

Kijk op

<http://www.orgelfraneker.nl/>

<https://www.jochemschuurman.nl/>

<https://tetsjevanderkooi.nl/>

Zaterdag 30 mei 2020

Vandaag de laatste hand gelegd aan de voorbereidingen voor de TV dienst van morgen in Franeker. Ik heb er zin in. Tussendoor gepiekerd over het feit dat mijn Dagboek van een Dominee in Jorwert bijna tot een einde komt. Toen ik begon op zondag 15 maart beloofde ik mijzelf twee dingen. Om het vasten in de 40-dagentijd en het schrijven van mijn dagboek vol te houden tot Pinksteren. Morgen is het Pinksteren en dit is dus één van de laatste dagboek bijdragen. Wat is er allemaal gebeurd in een periode van 10 weken? Wat heeft me het meeste bezig gehouden? Vandaag komen er een paar punten boven drijven.

Vanaf het begin heb ik het er moeilijk mee dat de kerkgebouwen dicht moesten. Ik vond, en vind, dat een kerkgebouw zoveel mogelijk open moet staan. En dat een kerk zeker open moet zijn in tijden van crisis. Gewoon

als een plek van stilte, gebed en van bezinning. Een kerk hoort een schuilplaats, een refugio, te zijn in tijden van nood. Maar jammer genoeg is na een paar weken toch besloten om de kerk van Jorwert te sluiten.

Ik begrijp ook dat we afstand moeten houden tot elkaar om het corona-virus te beteugelen. Maar als pastor vind ik dat lastig. Jezus is mijn voorbeeld en hij was altijd dicht bij mensen. Ook wanneer ze ziek of besmettelijk waren. Een vrouw die bloed vloeide raakte hem aan. Hij raakte een ziek meisje aan (beide in Lucas 9). Hij raakt een lijksbaar aan om de jongeman van Naïn aan zijn moeder terug te geven (Lukas 7). Jezus neemt afgewezen kinderen in zijn armen en legt hen de handen op (Marcus 9). Jezus is dicht bij melaatse mensen en ontfermt zich over hen. En wat doen wij in tijden van corona? Wij houden afstand ...

En tenslotte heb ik in mijn dagboek veel geschreven over de schepping en de klimaatcrisis. Dat blijft me bovenmatig bezig houden. Deze week stonden er weer alarmerende berichten in de krant over de terugloop van de biodiversiteit. Sinds 1900 is 85% van de biodiversiteit in Nederland verloren gegaan. Vergeet niet, ten opzicht van 1900! En die overgebleven 15% heeft het zwaar. Ik denk dat ingrijpende maatregelen in deze tijden van corona-crisis belangrijk en nodig zijn, maar ik denk dat de klimaat-crisis nog meer reden geeft tot beperkende maatregelen. Waarom kan dit met de corona-crisis wél en met de klimaat-crisis (nog) niet? De klimaat-crisis maakt nu al veel slachtoffers en in de toekomst nog veel meer. En dat niet alleen, het gaat over het voortbestaan van die ene schepping, van moeder aarde, van de basis van ons bestaan. Er zal één wereld zijn of géén wereld.

Morgen, zondag 31 mei 2020, plaats ik voorlopig de laatste bijdrage in dit dagboek in tijden van corona. Dat zal de pinksterpreek zijn die wordt uitgezonden vanuit Franeker. Een mooie afsluiting van deze 'preekloze' periode van 3 maanden!

Gjin straf, mar seine!

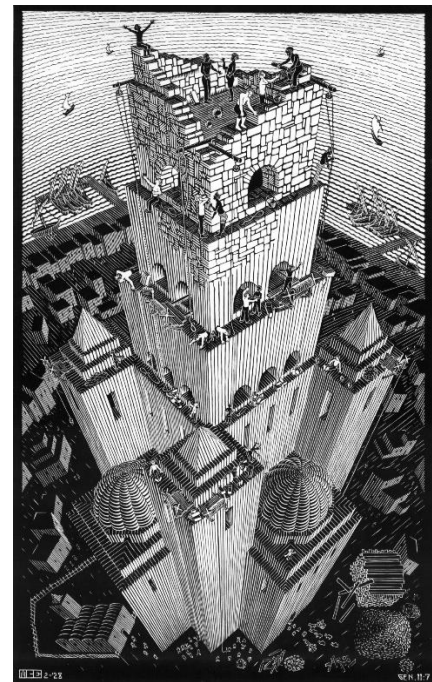
Preek voor Pinksterzondag 31 mei 2020

(Protestantse Gemeente Franeker i.s.m. Omrop Fryslân TV)

Beste mensen, bêste minsken,

het verhaal van de torenbouw van Babel is spreekwoordelijk bekend. Wanneer een gesprek of een discussie vastloopt en de mensen elkaar helemaal niet meer begrijpen, dan is er sprake van een ‘Babylonische spraakverwarring’. Dat heeft dus iets negatiefs. En zo is het verhaal in de christelijke traditie ook vaak uitgelegd. Heel kort door de bocht: ‘Bij Babel ging het met de menselijke taal verkeerd en met Pinksteren kwam het weer goed’. Ik denk dat we het verhaal van Babel daarmee beslist geen recht doen en het ook heel anders kunnen uitleggen. Ik denk dat ‘Babel’ en ‘Pinksteren’ vergelijkbaar zijn en hetzelfde doel hebben. Ik zal proberen dat uit te leggen.

In de uitleg over het verhaal van Babel wordt vaak de nadruk gelegd op de menselijke trots. De mensen wilden een toren tot in de hemel bouwen en dus gelijk worden aan God. God straft deze trotse overmoed en verwart de talen zodat de mensen niet meer verder kunnen met hun megaproject. De veelheid aan talen is, in die uitleg, dan het gevolg van straf. Maar dan lees je het verhaal te algemeen en out-of-context. In het Bijbelverhaal staat gelukkig één contextuele verwijzing, waar je zomaar overheen leest, namelijk dat het zich afspeelt op de vlakte van Sinear.

Escher, Toren van Babel

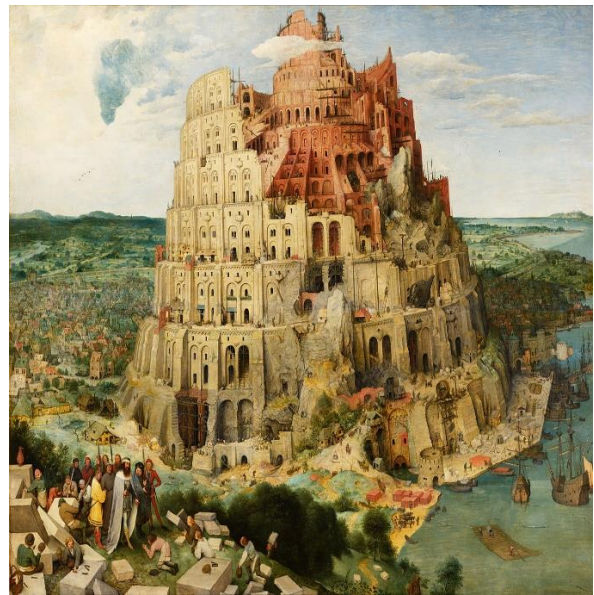
Dat was een streek in het oude Mesopotamië waar ooit de stad Babylon was gebouwd. In de Hebreeuwse Bijbel zijn we dan direct alert op de link met de Babylonische ballingschap, de traumatische periode van onderdrukking van het Joodse volk. Uit het begin van het Bijbelboek Daniël weten we dat in Sinear de tempel stond van koning Nebukadnezars eigen god. Dit wijst ons erop dat het verhaal van de torenbouw in Babel zijn oorsprong heeft in de tijd van de onderdrukking van de Joden onder Nebukadnezar. Die koning liet een

enorm gouden beeld bouwen. En torens tot in de hemel, de ziggoerat, vergelijkbaar met de piramides in Egypte. En iedereen, alle volken, naties en talen, moesten knielen en dit beeld aanbidden. Zo niet, dan werd je in de brandende oven geworpen. (Daniël, hoofdstuk 3)

Excuus voor de gruwelijkheden, maar die ene verwijzing 'Sinear' wijst ons op een situatie van onderdrukking van taal, godsdienst en culturele vrijheid. Het gaat in het verhaal van de torenbouw van Babel niet om algemene menselijke trots. Het gaat over de trots van machthebbers die torens laten bouwen tot in de hemel. En over machthebbers die gewone mensen graag tot een eenheidsworst maken, zodat ze die kunnen gebruiken en misbruiken voor hun megaprojecten.

En dan staat er dat, terwijl die mensen een toren tot in de hemel bouwen, God afdaalt en komt kijken. Zoals trotse en machtige mensen altijd hoger, groter en méér willen, zo daalt God af. Dat is God namelijk ten voeten uit: God daalt af, komt nei ûnderen ta. God wurdt lyts, hat meilijen.

God ziet de onderdrukking, God ziet de trots, God ziet de angst van de machtige mensen om hun macht kwijt te raken. En dan bedenkt God een grappig plan: het verwarren van de taal. Dat is een straf voor de machtigen, voor de Nebukadnezars van deze wereld. Maar tegelijk is het een bevrijding, een zegen voor het onderdrukte volk. Er ontstaat een veelheid aan taal en diversiteit van cultuur. In ferskaat oan folken! Gods oplossing voor Babylonische torens is diversiteit en veelheid. Dat is gijn straf, mar in seine!

Pieter Brueghel de Oude, de toren van Babel

De Jezidi's van Sinear

Bêste minsken, bin jim der noch? Is dit een ferhaal út de Bibel, fan lang ferlyn, mei lagen woestynstof der oerhinne? Ik denk van niet. Want de verwijzing naar de regio Sinear maakt het verhaal ook nog actueel. En wel op een akelige manier. Want in de vlakte van Sinear (op de grens van Turkije, Syrië en Irak) woont sinds mensenheugenis en tot op de dag van vandaag een 'vergeten volk', de Jezidi's. Dit volk van Sinear is in 2014 bekend geworden door de genocide tegen hen gepleegd door Islamitische Staat. Deze Jezidi's hebben een eigen cultuur en godsdienst anders dan de Islam, maar wel verwant. IS kan

alleen maar leven met één waarheid, hun eigen torenhoge waarheid. En alles wat niet zuiver op de graat is, moet vernietigd worden. De Jezidi mannen zijn in grote getallen omgebracht, de vrouwen verhandeld tot seksslavinnen. De jonge Jezidi vrouw Nadia Murad wist haar slavernij te ontvluchten en is sindsdien de stem van het Jezidi volk. Ze schreef het boek: 'Ik zal de laatste zijn'. In 2018 kreeg ze de Nobelprijs voor de vrede. 'Witte jo dat noch?'

De vlakte van Sinear verbindt de ervaringen van onderdrukking uit de oudheid in Babel met deze ervaringen van vandaag de dag op de grens van Turkije, Syrië en Irak. Het verhaal van de torenbouw is geen onschuldig verhaaltje van lang geleden. Het gaat over gedwongen eenheid en eenvormigheid. En het gaat ook over God die afdaalt, die klein wordt, die medelijden heeft, die de taal verwacht zodat mensen vrij en divers kunnen zijn! Wat in seine!

(Bio-)Diversiteit

Is er ook een verbinding naar ons vandaag, hier in Fryslân? Of blijft het bij lang geleden en ver weg in het Midden-Oosten? Waar zit de link met Pinksteren? Hierin! Met Pinksteren gaat het ook over God die afdaalt, die klein wordt, die medelijden heeft, die de boodschap laat verstaan in een diversiteit aan talen. Babel en Pinksteren gaan over diversiteit en vrijheid!

Maar wat is de realiteit van onze tijd? Zowel in de natuur als in de cultuur is er een tendens naar eenvormigheid. De wereld heeft steeds minder talen en culturen. Want niet alleen dier- en plantsoorten sterven uit, maar talen sterven ook uit. De helft van de meer dan 6000 talen in deze wereld wordt met uitsterven bedreigd. Dat de biodiversiteit enorm onder druk staat, dat weten we. Maar we begrijpen nauwelijks hoe ingrijpend dit is. We fine Fryslân sa moai, jawis! Mar it is stil wurden yn 'e greide, yn 'e loft en yn it wetter. It gers, de blommen, de fûgels: se krije hieltyd mear ien kleur. Dizze wike stie yn 'e krante dat yn de lêste 100 jier fan de biodiversiteit yn Fryslân 85% ferlern gien is, en der noch 15% fan oer is. Dat soe nochris in goede reden wêze foar in folsleine lockdown! En sa rint de diversiteit fan ús talen ek efterút. Leafst mar maklik. Leafst mar Nederlânsk en Ingelsk. It Frysk, dêr komme wy ommers net sa fier mei?

Pinksteren

Beste mensen, de diversiteit in natuur en cultuur gaat verloren. En die realiteit heeft alles met Pinksteren te maken, de geboortedag van de Kerk. De vrienden van Jezus zaten angstig bijeen. Jezus was niet meer bij hen, ze voelden zich verlaten en alleen. In het Johannes evangelie staat dat ze de deuren op slot hadden omdat ze bang waren. Bang voor de Joodse machthebbers die niets moesten hebben van deze vrienden van Jezus met hun afwijkende mening van openheid, vrijheid en diversiteit. Logisch dat de vrienden van Jezus angstig bijeen zaten, met de deur op slot.

En dan ontvangen ze de heilige Geest! God komt weer naar beneden, dat is God in wezen: dicht bij de mensen. God komt nei ûnderen, wurdt lyts, hat meilijen. En de vrienden van Jezus, ze raken vol vuur en geestdrift. Ze worden bevrijd van alle zorg en angst. Want waar de geest is, daar is vrijheid. Waar de geest is, daar is Spirit, spiritualiteit, creativiteit.

He Qi, Pinksteren

Misschien dachten ze dat ze één taal moesten spreken, omdat dat zo hoorde. Hebreeuws, de tale Kanaäns, Latijn! Maar ze ontdekken dat iedereen hoort van Gods daden in zijn of haar eigen taal. En dan klinken in de lezing al die talen en regio's. Dat is niet bedoeld als akelig rijtje om je tong over te breken, maar daar gaat het om! De boodschap van Pinksteren wordt niet alleen verstaan in veelheid, de veelheid is de boodschap!

Zij ontdekken op de vijftigste dag, de dag van de geboorte van de kerk, dat niemand hoeft te leven onder het juk van een opgelegde eenvormigheid. Dat we niet de taal hoeven te spreken van anderen. Dat we niet hoeven te leven volgens de normen van anderen die belangrijker zijn, machtiger of rijker. Nee, wij mogen bestaan op onze eigen wijze. Als volk, als taal, als mens. En dus kunnen we leven en geloven in vrijheid, in onze eigen taal, onze cultuur, godsdienst, lichaam en seksualiteit. Waar de Geest van God rondwaart, daar is vrijheid, daar is diversiteit. Waar Gods Geest afdaalt, daar wordt het juk gebroken, daar hebben torens afgedaan. Logisch dat sommige omstanders op de Pinksterdag spottend spraken: 'Ze zullen wel dronken zijn'. Want inderdaad, die geestelijke vrijheid, dat aangeraakt zijn door de Geest, dat maakt vrij, blij, dronken. Dat verspreidt zich als een virus!

Gjin straf, mar seine!

Tot slot. In Babel strafte God de menselijke trots om een toren te bouwen tot in de hemel. De spraakverwarring was niet zozeer een straf, maar blijkt een grote zegen voor de mensheid te zijn. En bij de geboorte van de kerk met Pinksteren wordt die zegen herontdekt, opnieuw uitgedeeld. Er ontstaat een kerk vol met diversiteit en zonder overheersing, zonder machtige trots. Ja, u hoort het goed. De kerk heeft het misschien vaak niet begrepen, maar zo is het bedoeld. Pinksteren is het feest van de Geest, van taal en diversiteit. Dat is gjin straf, mar in seine! Amen.

(ds. Hinne Wagenaar, Pinkster 2020)